Súd:	Krajský súd Trnava
Spisová značka:	48Sa/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2619202726
Dátum vydania rozhodnutia:	23. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Anita Filová
ECLI:	ECLI:SK:KSTT:2020:2619202726.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, ako súd správny, sudkyňou JUDr. Anitou Filovou, v právnej veci žalobkyne : Mgr. N. Z., dátum narodenia : XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu : C. XXXX/XX, XXX XX Z. - A., proti žalovanému : Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Kollárova 8, 917 02 Trnava, P. O.BOX 3, 917 02 Trnava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia číslo : OU-TT-OOP1-2019/041497-002 zo dňa 05.12.2019, takto

r o z h o d o l :

I. Správny súd rozhodnutie Okresného úradu Trnava, odboru opravných prostriedkov číslo : OU-TT-OOP1-2019/041497-002 zo dňa 05.12.2019 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

I. Priebeh administratívneho konania

1. Okresný úrad Senica, odbor všeobecnej vnútornej správy (ďalej aj ako len „Okresný úrad Senica“ alebo „správny orgán“) ako vecne a miestne príslušný správny orgán podľa § 52 ods. 1 a § 55 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 372/1990 Z. z.“ alebo „zákon o priestupkoch“) rozhodnutím číslo : OU-SE-OVVS-2019/011211/P-465/19-Ko zo dňa 12.11.2019 (ďalej len ako „prvostupňové rozhodnutie“) uznal žalobkyňu vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa dopustila tým, že dňa 12.07.2019 v čase okolo 12.00 h v Z.-A. na C. XXXX/XX pred rodinným domom sotila maloletú G. Z. tak, že si táto sadla na zem, bez jej zranenia a lekárskeho ošetrenia, teda úmyselne narušila občianske spolunažívanie iným hrubým správaním, za čo jej podľa § 11 ods. 1 písm. b) s poukazom na § 49 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. uložil pokutu vo výške 40 eur. Súčasne jej uložil podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch povinnosť uhradiť štátu trovy konania vo výške 16 eur.

2. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že Okresný úrad Senica prijal dňa 12.08.2019 z Obvodného oddelenia PZ Šaštín-Stráže pod číslom ORP-SE-OPP4-198/2019-P správu o výsledku objasňovania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa dopustila Mgr. N. Z. spôsobom, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia. Okresný úrad Senica na základe dôkazov sústredených v priebehu objasňovania priestupku, ako i počas ústneho pojednávania dospel k záveru, že obvinenej Mgr. N. Z. je dostatočne preukázané spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., a to výpoveďami svedkov B. Z., P. V. a M. Z., ktorí v podstate uviedli, že Mgr. N. Z. pri obrubníku chodníka pred svojim domom sotila do maloletej G. Z., následkom čoho si táto sadla na zem. Svedok MUDr. B. Z. na základe vlastnej žiadosti uviedol, že videl svoju manželku stáť len pred vchodovými dverami ich domu, táto vôbec nevyšla pred dom, počul aj plakať dieťa, ale jeho manželka bola stále len pri dverách

ich domu. Obvinená Mgr. N. Z. ku skutku uviedla, že videla, ako sa vnučka P. V. na chodníku pred jej domom potkla o tašku, následkom čoho spadla a začala plakať, na čo za ňou pribehol M. V. a P. V., ktorí ju zodvihli a potom dievčatko zase behalo, až prebehlo aj po tráve pred jej domov, preto ich spred dverí svojho domu upozornila, aby tam to dieťa nechodilo, že by dievčatko sotila, poprela.

3. Ďalej z odôvodnenia vyplýva, že správny orgán sa zaoberal námietkou obvinenej k výpovedi svedkyne M. Z., že táto nemohla udalosť vidieť, nakoľko bola v aute na opačnej strane ulice, pričom správny orgán považoval za dostatočné vysvetlenie svedkyne M. Z., že pri vystupovaní z vozidla videla ako Mgr. Z. sotila do jej dcéry. Správny orgán sa zaoberal aj námietkou obvinenej Mgr. N. Z. k výpovedi svedka B. Z., že tento si na ňu vymyslel argumenty, ktoré vyhovovali jemu s úmyslom, aby ju očiernil a dokonca ju pred pol rokom zbil, pričom správny orgán považoval za hodnovernú výpoveď svedka Z., ktorý uviedol, že celú udalosť videl. Správny orgán sa tiež zaoberal aj námietkou obvinenej, že nesúhlasí s výpoveďou svedkyne P. V., keď ona stála len medzi dverami, odkiaľ ich upozornila, že nemala dôvod sa s nimi hádať, pričom správny orgán považoval za hodnovernú výpoveď svedkyne P. V., ktorá celú udalosť videla a bola pri nej. Správny orgán sa zaoberal výpoveďami svedkov B. Z., P. V. a M. Z., ktorí boli poučení o povinnosti vypovedať pravdivo, a preto nemal správny orgán o ich výpovediach pochybnosti.

4. Z odôvodnenia tiež vyplýva, že správny orgán sa zaoberal aj námietkou obvinenej Mgr. N. Z. k výpovedi M. V. z prípravného konania, ku ktorej obvinená uviedla, že M. V. popisuje dve rôzne udalosti, kedy sa malá najskôr potkla o svoju tašku a spadla na zem pred jej domom od M. ulice, potom nejaký čas behala a až potom vošla na jej trávnik pred domom od C. ulice, na čo ich len slovne upozornila s tým, že správny orgán pripustil výpoveď M. V. z prípravného konania ako listinný dôkaz a mal za to, že hodnoverne a jednoznačne popisuje celú udalosť. Správny orgán sa zaoberal aj námietkou obvinenej k výpovedi E. V. z prípravného konania, ku ktorej uviedla, že mohol vidieť vzhľadom k polohe ich domov len na udalosť, kedy sa malá potkla o vlastnú tašku a spadla na zem a nemohol vidieť, keď len slovne upozorňovala dospelé osoby v jej blízkosti, čo vyznačila aj na mape z internetu s tým, že správny orgán zobral do úvahy aj listinný dôkaz zo spisového materiálu ORPZ-SE-OPP4-198/2019-P, ktorý okrem iného obsahuje fotografiu spred domu Mgr. Z., na ktorej je zabraný vchod do jej domu, pričom v pozadí sú vidieť okná domu, ktorým je dom číslo 1019 na M. ulici v Z.-A. a preto nemal pochybnosti o tom, že svedok E. V. bol svedkom celej udalosti, keď obvinená sotila G. Z.. Správny orgán sa zaoberal aj výpoveďou MUDr. B. Z., ktorý uviedol, že jeho manželka neopustila priestor vchodu ich rodinného domu, pričom túto výpoveď vyhodnotil ako účelovú, keď tento sa na výsluch dostavil na základe vlastnej žiadosti až po ukončení prípravného konania a po prvom ústnom pojednávaní.

5. Správny orgán v odôvodnení skonštatoval, že konanie, keď Mgr. N. Z. sotila maloletú G. Z., následkom čoho táto spadla na zem je spôsobilé narušiť občianske spolunažívanie iným hrubým správaním, teda došlo k naplneniu skutkovej podstaty priestupku úmyselným narušením občianskeho spolunažívania iným hrubým správaním. Pri úvahe o určení druhu sankcie a jej výmery, správny orgán s poukazom na ustanovenie § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch, zobral do úvahy skutočnosť, že obvinená sa priestupku dopustila tým, aby zabránila chodeniu dieťaťa po jej trávniku, čo ju však nezbavuje zodpovednosti za priestupok, nakoľko vystúpila ako dospelá osoba voči maloletému dieťaťu, hoci toto dieťa malo pri sebe dospelé osoby, na ktoré mala svoje upozornenie smerovať. Správny orgán taktiež prihliadol na osobu obvinenej, ktorá bola v priebehu dvoch rokov právoplatne postihnutá za obdobný priestupok a skutok spáchala na maloletej osobe, ktorú skutočnosť správny orgán posúdil ako priťažujúce okolnosti. Správny orgán uložil obvinenej pokutu vo výške 40 eur, teda v dolnej polovici sadzby, ktorú môže uložiť a mal za to, že uvedená sankcia postačí k náprave páchateľky a táto je postačujúca aj na to, aby bol splnený účel sankcie t.j. dobrovoľné rešpektovanie zákona.

6. Rovnako správny orgán v odôvodnení zdôvodnil uloženie povinnosti obvinenej nahradiť trovy konania spojené s prejednaním priestupku a to s odkazom na ustanovenie § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s vyhláškou Ministerstva vnútra SR č. 411/2006 Z. z..

7. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podala žalobkyňa v zákonnom stanovenej lehote odvolanie (v odvolaní len uviedla, že v prvostupňovom rozhodnutí sú klamstvá a znevažujúce argumenty voči jej osobe), o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím číslo : OU-TT-OOP1-2019/041497-002 zo dňa 05.12.2019 (ďalej len ako „napadnuté rozhodnutie“) postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“) tak, že odvolanie Mgr. N. Z. zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

8. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia s poukazom na ustanovenia § 32 ods. 1, § 34 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 a § 46 správneho poriadku skonštatoval, že prvostupňový správny orgán postupoval v súlade s uvedenými ustanoveniami správneho poriadku, keď Mgr. N. Z. uznal vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, keď mal za to, že zo skutku, z ktorého bola obvinená je usvedčená svedeckými výpoveďami B. Z., P. V. a M. Z., pričom boli použité aj doplňujúce listinné dôkazy podporného charakteru. Žalovaný mal rovnako za to, že skutkový stav bol dostatočne, bez pochybností zistený s tým, že konanie, ktoré sa dávalo za vinu Mgr. N. Z. je priestupkom.

9. K výhradám uvedeným v odvolaní žalovaný uviedol, že má za to, že vypočutie svedkov prebehlo procesne bezchybným spôsobom, výpovede boli riadne zaprotokolované a podpísané. Svedkovia B. Z., P. V. a M. Z. boli pred vypočutím riadne poučení o tom, že musia vypovedať pravdivo a nesmú nič zamlčať, ako aj o právnych následkoch nepravdivej a neúplnej výpovede dodajúc, že nakoľko prvostupňový správny orgán nezistil také skutočnosti, ktoré by vyvrátili alebo spochybnili pravdivosť ich výpovedí uzavrel, že sú hodnoverné. Rovnako uviedol, že pri preskúmavaní veci nezistil také skutočnosti, ktoré by výpovede spochybňovali z hľadiska pravdivosti alebo špecifickej hodnovernosti. Žalovaný mal tiež za to, že prvostupňový správny orgán sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vyrovnal s výsledkami dokazovania a výrok svojho rozhodnutia dostatočne odôvodnil.

10. Vo vzťahu k uloženej sankcii žalovaný skonštatoval, že prvostupňový správny orgán uloženú sankciu odôvodnil v súlade so zákonom, pričom správne vychádzal z ustanovenia § 12 ods. 1 zákona o priestupku. Záverom žalovaný uviedol, že v rámci odvolacieho konania preskúmal obsah spisového materiálu, zhodnotil odvolanie obvinenej, avšak nezistil žiadne okolnosti pre zmenu alebo zrušenie prvostupňového rozhodnutia.

II. Rozsah a dôvody správnej žaloby (žalobné body)

11. Včas podanou správnou žalobou (žalobkyňa svoje podanie označila ako „Podnet na preskúmanie rozhodnutia č. OU-TT-OOP1-2019/041497-002) sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného. Žalobkyňa podala žalobu osobne dňa 20.12.2019 na Okresný úrad Senica, ktorý vec uznesením č. k. 11S/1/2019-11 zo dňa 20.12.2019 postúpil vecne a miestne príslušnému Krajskému súdu v Trnave.

12. Žalobkyňa poukázala na to, že svedecké výpovede uvádzaných svedkov B. Z., P. V., M. Z., E. V. a M. V. sú nepravdivé, pričom krajský úrad bez vypočutia svedkov, konkrétne svedkov svedčiacich v jej prospech - N. V. ml. a MUDr. B. Z. vydal rozhodnutie. Trvala na tom, že sa od dverí domu nepohla, pri maloletej G. Z. nebola a teda ju nemohla ani sotiť, ani sa jej inak dotknúť. Uviedla, že z trávnika ju odviedol M. V., ktorý ju dal na ceste P. V., tá malú odniesla k ich domu, a ako išla okolo dverí, kde stála na schodoch, jej na upozornenie zakričala : „Ty kurvo vyjebaná, ja Ťa zabijem.“

13. K svedkovi B. Z. uviedla, že ich tento rok (v roku 2019) v apríli fyzicky napadol s potrebným lekárskym ošetrovaním. Tiež uviedla, že bežne rozširuje klamlivé a lživé informácie, aby rozoštvával okolie a narúšal susedské vzťahy. Poukázala na to, že už v minulosti sa stretla s jeho krivou výpoveďou, keď sa riešil problém jeho vnuka V. Z., ktorý bol jej bývalý žiak, keď nahovoril svojho vnuka, jej bývalého žiaka na krivú výpoveď voči nej.

14. K svedkyni M. Z. uviedla, že táto nemohla spomínanú udalosť vidieť, nakoľko bola v aute so svojím druhom N., ktorý správne tvrdil, že nevidel, že by jeho dcérku fyzicky napadla. V tejto súvislosti dôvodila, že keď G. behala po trávniku na strane C. ulice M. Z. s N. V. prišli zo strany M. ulice, pričom nakoľko s jedná o rohový dom, nie je možné cez dom vidieť z jednej strany ulice za roh. Uviedla, že pri behaní po trávniku bol len M. V., P. V. a maloletá G. a nakoľko títo dvaja nedávali na maloletú dostatočný pozor, maloletá začala behať po trávniku a keď ich v tom vyrušila tým, že otvorila dvere a žiadala ich, aby na ňu dávali väčší pozor, P. sa naľakala, že jej bude jej mama nadávať, že sa o ňu nestará, tak si vymyslela túto príhodu a poštvala takto N. V. k tomu, čo potom vykonal (rozbil vchodové dvere na ich dome).

15. K svedkovi M. V. poukázala na to, že sa na opakované predvolanie nedostavil a teda je zjavné, že sa vyhýbal ďalšiemu vypočúvaniu, kde by mohla byť dokázaná jeho klamlivá výpoveď z prvého výsluchu.

16. K svedkovi E. V. uviedla, že tento nemohol vidieť, čo sa dialo za rohom ich domu, kde G. behala po trávniku, keď podľa jej svedeckej výpovede bol doma a jeho okno je na ulici M. a nie na C. ulici a teda cez rohový dom nemohol vidieť na druhú stranu za rok ulice.

17. Záverom poukázala na to, že má spolu so svojím manželom záujem na pokojnom ovzduší, pričom rodiny, ktoré uviedla, o takéto ovzdušie záujem nemajú a preto by mali byť pokutovaní oni.

18. Žalobkyňa bola uznesením správneho súdu sp. zn. 48Sa/3/2020-24 zo dňa 21.02.2020 vyzvaná, aby odstránila vady podania, pričom bola poučená, ako má podanie doplniť.

19. Na základe vyššie citovaného uznesenia žalobkyňa dňa 11. marca 2020 doručila správnemu súdu podanie, ktorým doplnila žalobu. Konkrétne uviedla deň vydania napadnutého rozhodnutia, ďalej, že rozhodnutie považuje za nezákonné z dôvodu, že je v ňom označovaná ako obvinená zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., hoci sa maloletej G. Z. ani nedotkla, dokonca pri nej ani nebola, menovanú videla len zo schodov rodinného domu, pri dverách, na ktorých vtedy stála. Uviedla, že napadnuté rozhodnutie negatívne a neoprávnene zasiahlo do jej právnych pomerov, do právnych pomerov jej rodiny, pričom zistenie skutkového stavu nebolo objektívne. V ostatnom tvrdenia žalobkyne zodpovedali tvrdeniam uvedeným v správnej žalobe. S poukazom na uvedené, žalobkyňa navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť. Taktiež žiadala potrestať menovaných za ich nepravdivé a ohováračské tvrdenia na jej osobu, ako aj verejné ospravedlnenie a finančné odškodnenie.

20. Žalobkyňa v správnej žalobe nepožiadala o nariadenie pojednávania [§ 182 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) v spojení s § 194 ods. 2 SSP].

III. Vyjadrenie žalovaného, replika žalobkyne, duplika žalovaného

21. Žalovaný vo svojom vyjadrení navrhol správnu žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, vysloviť rozsudkom, že rozhodnutie a postup prvostupňového správneho orgánu i žalovaného ako odvolacieho orgánu sú v súlade so zákonom a žalobkyňu zaviazať k náhrade trov konania. Súčasne uviedol, že žiada, aby správny súd rozhodol bez pojednávania.

22. V plnom rozsahu poukázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, pričom zdôraznil, že priebeh skutkového deja tak, ako ho formuluje žalobkyňa nebol potvrdený v konaní pred prvostupňovým správnym orgánom a ani v odvolacom konaní, keď žalobkyňa svoje tvrdenia nepodložila žiadnymi ďalšími relevantnými dôkazmi. Vo vzťahu k namietanému negatívnemu a neoprávnenému zásahu do pomerov žalobkyne uviedol, že sankcia je právnym následkom priestupku a je špecifickou právnou a v prípade pokuty, aj finančnou ujmou, ktorá postihuje páchateľa priestupku.

23. Žalovaný odmietol skutočnosť, že rozhodovanie prvostupňového správneho orgánu a následne aj jeho rozhodovanie malo byť ovplyvnené klamlivými výpoveďami svedkov dodajúc, že rovnako ako prvostupňový správny orgán, pri svojom rozhodovaní vychádzal výlučne z dôkazov sústredených v priebehu objasňovania priestupku, ako aj počas ústneho pojednávania pred prvostupňovým správnym orgánom. Poukázal na to, že žalobkyňou namietaní svedkovia boli pred podaním výpovede riadne poučení o povinnosti vypovedať pravdivo a v priebehu konania nebola pravdivosť ich výpovedí žiadnym spôsobom spochybnená dodajúc, že počas konania taktiež neboli zo strany žalobkyne vyslovené žiadne konkrétne a relevantné podozrenia na predpojatosť vo veci konajúcich zamestnancov prvostupňového správneho orgánu, resp. odvolacieho orgánu.

24. Vo vzťahu k námietke, že považoval za dôkazných svedkov osoby, ktoré žalobkyňu inzultovali a spôsobili jej ujmu na zdraví v trvaní 14 dní žalovaný uviedol, že vierohodnosť konkrétneho svedka správny orgán posudzuje v každom priestupkovom konaní samostatne na základe tvrdení, ktoré pred správnym orgánom uvádza o priebehu skutkového deja, ktorý opisuje tak, ako ho vnímal svojimi zmyslami dodajúc, že skutočnosť, že svedok v minulosti spôsobil alebo mohol spôsobiť účastníkovi konania ujmu na zdraví, automaticky nezakladá dôvod, pre ktorý by jeho výpoveď v inom konaní mala byť považovaná za nepravdivú alebo tendenčnú. Tiež poukázal na to, že správny orgán považuje

výpoveď svedka za pravdivú, pokiaľ je logická, zrozumiteľná, presvedčivá, vierohodná a zároveň nie je inými dôkazmi spochybniteľná či dokonca vyvrátená, pričom v danom prípade posúdil vierohodnosť svedeckých výpovedí jednotlivých svedkov a s výnimkou výpovede manžela žalobkyne nenadobudol pochybnosť o ich hodnovernosti.

25. Žalovaný ďalej poukázal na to, že v prípade B. Z. a P. V. žalobkyňa poukázala na konkrétne incidenty a protiprávne konania smerujúce voči nej a jej manželovi, ktorých sa uvedení svedkovia mali podľa jej tvrdenia dopustiť, avšak tie nesúvisia s predmetným priestupkovým konaním a žalovaným rozhodnutím. V prípade námietky týkajúcej sa svedkyne M. Z. sa žalovaný stotožnil s odôvodnením prvostupňového správneho orgánu, ktorý uviedol, že považuje za dostatočné vysvetlenie tejto svedkyne, že to, ako žalobkyňa sotila do jej dcéry, videla pri vystupovaní z vozidla. Ďalej v prípade svedka M. V. uviedol, že skutočnosť, že sa nedostavil vypovedať na prvostupňový správny orgán z dôvodu, aby nemohlo byť preukázané, že pri výsluchu pred OO PZ Šaštín-Stráže klamal, je len ničím nepodloženou špekuláciou žalobkyne. Rovnako mal za to, že prvostupňový správny orgán rozhodol správne, keď pripustil výpoveď M. V. z fázy objasňovania priestupku ako listinný dôkaz, nakoľko hodnoverne a jednoznačne popisoval celú udalosť. Vo vzťahu k spochybňovanej výpovede E. V. sa žalovaný opätovne stotožnil s odôvodnením prvostupňového správneho orgánu, ktorý zobral do úvahy aj listinný dôkaz zo spisového materiálu ORPZ-SE-OPP4-198/2019-P, ktorý obsahuje fotografiu spred domu žalobkyne, na ktorej je zabraný vchod do jej domu, pričom v pozadí je vidno okná domu, ktorý podľa internetovej mapy je domom číslo 1019 na M. ulici v Z.-A., preto nemal pochybnosti o tom, že svedok E. V. bol svedkom celej udalosti, keď žalobkyňa sotila G. Z.. Za účelovú považoval žalovaný výpoveď manžela žalobkyne.

26. K námietke, že žalovaný rozhodol bez vypočutia svedkov, jej osoby a svedkov N. V. ml. a MUDr. B. Z., žalovaný s poukazom na ustanovenie § 74 zákona o priestupkoch dôvodil, že jemu ako odvolaciemu orgánu nevyplýva povinnosť konať ústne pojednávanie s tým, že výnimočne môže odvolací orgán nariadiť druhostupňové konanie ako ústne pojednávanie, ak to prispeje k objasneniu veci, pričom v danom prípade opätovné vypočutie svedkov nepovažoval za potrebné.

27. Záverom žalovaný uviedol, že postup prvostupňového správneho orgánu bol zákonný a to s odkazom na ustanovenie § 32 správneho poriadku dodajúc, že postup v danom konaní nachádza oporu aj v odôvodnení rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo 139/2008 zo dňa 12.02.2009. Rovnako mal za to, že napadnuté rozhodnutie, ako aj prvostupňové rozhodnutie boli po hmotnoprávnej i procesnoprávnej stránke vydané v súlade so zákonom.

28. Žalobkyni bolo vyjadrenie žalovaného doručené na vyjadrenie (č.l. 54 súdneho spisu), pričom žalobkyňa svoje právo na vyjadrenie nevyužila.

IV. Relevantná právna úprava

29. Podľa § 2 ods. 1 SPP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

31. Podľa § 194 ods. 1 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

32. Podľa § 194 ods. 2 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

33. Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrážaním ujmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

34. Podľa § 49 ods. 2 zákona o priestupkoch, za priestupok podľa odseku 1 písm. a) možno uložiť pokutu do 33 eur, za priestupok podľa odseku 1 písm. b) až d) a písm. g) pokutu do 99 eur, za priestupok podľa odseku 1 písm. e) pokutu do 200 eur a za priestupok podľa odseku 1 písm. f) pokutu do 331 eur.

35. Podľa § 51 zákona o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

36. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarať potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania,

37. Podľa § 34 ods. 5 správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

38. Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

V. Konanie na správnom súde, rozhodnutie správneho súdu

39. Správny súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného orgánu verejnej správy a orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, preskúmal v rozsahu uplatnených žalobných bodov (§ 134 ods. 1 SSP) napadnuté rozhodnutie, ako aj priebeh administratívneho konania predchádzajúcemu jeho vydaniu, vychádzajúc zo stavu, ktorý existoval v čase právoplatnosti rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP), nezistiac dôvod na postup podľa § 195 SSP, postupom podľa § 107 ods. 2 SSP v spojení s § 137 ods. 4 SSP vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle súdu a dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná.

40. Medzi účastníkmi konania je spornou otázka, či sa žalobkyňa dopustila priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, ktorý je jej kladený za vinu, keď žalobkyňa popiera, že by maloletú G. Z. sotila, teda popiera spáchanie daného priestupku.

41. Obsahom administratívneho spisu mal správny súd preukázané, že OO PZ v Senici, Obvodné oddelenie PZ Šaštín-Stráže vypracovalo správu o výsledku objasňovania priestupku (správa zo dňa 07.08.2019), ktorá bola spolu so spisovým obalom dňa 12. augusta 2019 doručená Okresnému úradu Senica. Zo správy o výsledku objasňovania priestupku vyplýva, že žalobkyňa sa dopustila priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch tým spôsobom, že dňa 12.07.2019 v čase okolo 12.00 hod v meste Z.-A., na ulici C. pred r.d. č. XXXX/XX mala sotiť maloleté dieťa G. Z., a to tak, že k nej mala žalobkyňa pristúpiť a mala ju sotiť na zem.

42. Okresný úrad Senica, odbor všeobecnej vnútornej správy dňa 21.08.2019 vydal postupom podľa § 87 ods. 1 zákona o priestupkoch rozkaz o uložení sankcie za priestupok číslo : OU-SE-OVVS-2019/011211/P-465/19-Ko, ktorým uznal žalobkyňu za vinnú zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch a uložil jej podľa § 11 ods. 1 písm. b) s poukazom na § 49 ods. 2 zákona o priestupkoch pokutu vo výške 40 eur. Proti rozkazu podala žalobkyňa odpor.

43. V rámci priestupkového konania predvolal Okresný úrad Senica na výsluch M. Z., B. Z., E. V., M. V., P. V. a žalobkyňu.

44. Zo zápisnice o prejednávaní priestupku číslo : OU-SE-OVVS-2019/011211/P-465/19-Ko zo dňa 08.10.2019 vyplýva, že B. Z. k danej veci uviedol, že niekedy na začiatku júla sa okolo obeda pozeral zo svojho obloka na ulicu a videl, ako malé dieťa stálo pri obrubníku, ktorý spája cestu s trávnikom rodinného domu pani Z., uvedený trávnik nie je nijako oplotený, uviedol, že malé dieťa stále len pri tom obrubníku, pričom sa tam hralo, dieťa sa volá G. a má asi dva roky. Uviedol tiež, že pri G. videl stáť M. s P., následne videl, ako Z. vybehla z domu a videl, ako sotila do malej G., ktorá si následkom toho sadla na zem a začala plakať, následne cez oblok videl, ako sa začali tieto osoby medzi sebou hádať.

45. Z výpovede svedkyne P. V. zo dňa 08.10.2019 vyplýva, že táto k veci uviedla, že dňa 12.07.2019 okolo obeda bola doma na M. XXXX/X, pričom bol u nej jej syn N., jeho manželka a dieťa. Následne mal ísť N. s manželkou preč, pričom dvojročnú G. chceli nechať u nej na prázdninách, N. sa s malou rozlúčil, pričom tá začala plakať a teda N. povedal, že prejde vozidlom po ulici, aby ho malá uvidela vo vozidle, aby neplakala. Uviedla, že medzitým, keď N. prechádzal po ulici, tak dvojročná G. behala po ulici, po ceste, pričom ich dom je priamo oproti domu p. Z., malá G. stála pri obrubníku pred domom pani Z., kde sa hrala. Ďalej uviedla, že pani Z. nemá oplotenú predzáhradku, ani tam nemá žiadnu tabuľu, že je to jej pozemok, avšak tam ani malá nebehala, bola len pri obrubníku pri ceste, pričom na to pani Z. vybehla z domu a začala na nich kričať, aby sme si urobili s malou poriadok, aby nebehala, kde sa jej chce, pričom videla, ako pani Z. pristúpila k malej G. a sotila ju, na čo malá spadla na zem. Ďalej upresnila, že malá G. vbehla aj na trávu pred domom p. Z., na čo táto prišla za ňou a vlastne ju odsotila zo svojho pozemku smerom na chodník, následkom čoho G. spadla, potom prišlo k hádke.

46. Z výpovede svedkyne M. Z. zo dňa 08.10.2019 vyplýva, že táto k veci uviedla, že niekedy začiatkom mesiaca júl 2019 okolo obeda bola so svojou dcérou G. a jej druhom u jeho rodičov na návšteve, pričom ako odchádzali od jeho rodičov s tým, že dcéru chceli nechať u matky jej druha na prázdninách, tak dcéra začala plakať a tak N. so svojím autom urobil prejazd cez ulicu, aby ich dcéra videla v aute a aby prestala za nimi plakať. Ďalej uviedla, že ako išli okolo dcéry a vystupovala z auta, tak videla, ako ich suseda Z. bola na ulici, resp. na trávniku na jej pozemku v blízkosti chodníka, pričom videla, ako Z. sotila jej dvojročnú dcéru, ktorá následne začala plakať s tým, že N. to nevidel, ten sedel ešte vo vozidle. Uviedla, že následne sa začali medzi sebou hádať, nakoľko Z. povedala, že ich dieťa jej chodí po pozemku, výslovne uviedla, že : „Následne sme sa začali medzi sebou hádať, nakoľko Z. povedala, že naše dieťa jej chodí po pozemku.“ Čo sa týka dcéry uviedla, že len doma potom plakala, nebola nijako zranená, u lekára s ňou nebola.

47. Z výpovede svedka MUDr. B. Z. zo dňa 04.11.2019 vyplýva, že tento uviedol, že dňa 12.09.2019 bol spoločne s jeho manželkou N. Z. v pivnici ich rodinného domu, kde počuli hluk z ulice, pričom z dôvodu, že už v minulosti mali poškodené omietky ich domu, manželka sa išla pozrieť, či im niekto niečo nerobí s ich domom. Uviedol ďalej, že išiel za manželkou, pričom zostal stáť na chodbe medzi kuchyňou a vchodovými dverami, pričom manželka vyšla pred dvere s tým, že počas celej situácie stála len pred dverami ich rodinného domu a nevyšla von na trávnik, čiže vôbec nezišla zo schodov dole. Tiež uviedol, že priestor pred domom nevidel, len počul manželku, ako niekomu rozpráva, aby si dávali na malú pozor, aby nebehala po cudzom pozemku, že sú za ňu právne zodpovední. Uviedol, že potom počul plakať malú dievčinu, pričom manželka stála stále na schodoch pred ich vchodovými dverami a potom počul, ako na manželku P. V. kričí „ty kurvo ja ťa zabijem.“ Ďalej uviedol, že potom počul prísť nejaké auto a následne počul, ako P. V. niekomu povedala, že jeho manželka zbila jeho decko a aby na ňu zaútočil, pričom následne manželka vbehla dovnútra domu, zatvorila za sebou dvere a potom počul nejaké rany. Ešte raz zopakoval, že jeho manželka zo schodov nezišla, nevidel ju, že by nejaké dieťa sotila a z jej rozprávania vedel, že malé dievča utekalo krížom cez ich trávnik, preto manželka kričala na dospelé osoby v jej blízkosti, aby si na ňu dali pozor, pričom podľa jej rozprávania sa malé dievčatko potklo o tašku, ktorú malo pri sebe.

48. Z výpovede obvinenej z priestupku (žalobkyne) zo dňa 08.10.2019 vyplýva, že táto uviedla, že približne od roku 2012 majú dlhotrvajúce konflikty so susedmi V., pričom tieto konflikty boli viac krát riešené prostredníctvom polície. Dňa 12.07.2019 v čase asi okolo 12.00 h bola spolu s manželom v pivnici ich rodinného domu, pričom v čase asi o 12.20 h počula, ako niekto pred ich domom na ulici M. hlučne vykríka a na to otvorila pivničné okno smerujúce na ulicu M., nikoho nevidela, ale hluk stále počula. Potom vyšla z pivnice domu do kuchyne, kde pozerala cez okno na ulicu, kto to vykríka. Tam videla rodinu P. V. a to N. V. spolu so ženou a ich dcérkou, najmladšieho syna P. V. a samotnú P. V.. Práve sa lúčili s N. V. a jeho ženou, ktorí z miesta odchádzali. Po tom, ako oni odišli, zostali na ulici najmladší syn P. V., P. V. a N. malá dcéra, P. vnučka. Keď N. V. spolu s manželkou odchádzali z miesta, tak sa za nimi ich dcérka rozbehla, keď dievčatko utekalo, tak sa potklo o tašku, ktorú malo na chrbte a spadlo. Na toto začalo plakať, P. spolu s jej synom za ňou pribehli, zodvihli ju a dievčatko znova utekalo, pričom P. a jej syn pokračovali chôdzou za ňou. Na toto sa presunula do vchodových dverí domu, otvorila ich a čakala, čo bude P. s jej synom a vnučkou robiť. Videla, ako dievčatko utekalo cez ich trávnik a za ňou pokračoval aj najmladší syn P. V.. Na toto P. V. a jej synovi povedala „toto je súkromný pozemok, tadiaľto to decko nemá čo chodiť“, na toto P. V. odpovedala „šak to je len malé decko“, na čo jej povedala „čo

keď to je len decko, vy za ňu nesiete plnú zodpovednosť". Na toto začala P. V. po nej vykríkovať „Ty kurvo jedna vyjebaná, dáme ťa dúle!" Medzi tým sa vrátil syn N. V., rodina mu niečo povedala, vystúpil z auta, niečo hľadal a zobral z auta neznámy predmet, ktorý vyzeral ako palica a rozbehol sa krížom cez trávnik k vstupným dverám, kde stála, naľakala sa, vošla do domu a zatvorila dvere. K obvineniu, že dňa 12.07.2019 v čase okolo 12.00 hod v Z.-A. na C. XXXX/XX pred rodinným domom sotila maloletú G. Z. tak, že si táto sadal na zem bez jej zranenia a lekárskeho ošetrenia uviedla, že to nie je pravda, toto poprela.

49. Z obsahu administratívneho spisu je rovnako preukázané, že M. V. sa dňa 08.10.2019 na pojednávanie nedostavil, pričom sa mal ospravedlnil. Bol opätovne predvolaný na deň 04.11.2019, pričom sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil. Na pojednávania, ktoré sa mali uskutočniť dňa 08.10.2019 a 04.11.2019 sa nedostavil ani E. V., ktorý svoju neúčasť neospravedlnil. Z obsahu odôvodnenia tak prvostupňového rozhodnutia, ako aj napadnutého rozhodnutia vyplýva, že konajúce orgány verejnej správy použili ich predchádzajúce vyjadrenia ako listinný dôkaz.

50. Zo záznamu o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 zákona o priestupkoch zo dňa 22.07.2019 vyplýva, že M. V. k veci uviedol, že toho času žije na adrese Z. - A. XXXX/X spolu s jeho matkou. Dňa 12.07.2019 okolo obeda bol doma, pričom u nich bol aj jeho brat N. a jeho manželka a ich dieťa. Následne mal ísť N. a jeho manželka preč, pričom ich dieťa, dvojročnú G. chceli nechať u nich na prázdninách. N. sa s malou rozlúčil, pričom tá začala plakať a tak teda N. povedal, že prejde vozidlom po ulici, aby ho malá videla vo vozidle, aby neplakala. Medzi tým, keď N. prechádzal po ulici, tak dvojročná G. behala po ulici, po ceste, pričom ich dom je priamo oproti domu p. Z.. Malá G. stála pri obrubníku pred domom pani Z., kde sa hrala. Uviedol, že pani Z. nemá oplotenú predzáhradku, ani tam nemá žiadnu tabuľu, že je to jej pozemok, avšak tam ani malá nebehala, bola len pri obrubníku pri ceste. Na to pani Z. vybehla z domu a začala na nich kričať, aby si urobili s malou poriadok, aby nebehala, kde sa jej chce, pričom videl, ako pani Z. pristúpila k malej G. a sotila ju, na čo malá G. spadla na zem. Potom prišlo k hádke, avšak si už presne nepamätal, presne čo a kto na koho kričal.

51. Zo záznamu o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 zákona o priestupkoch zo dňa 02.08.2019 vyplýva, že E. V. k veci uviedol, že začiatkom júla okolo obeda, sa pozeral zo svojho obloka na ulicu, pričom videl, ako malé dieťa stálo pri obrubníku, ktorý spája cestu s trávnikom rodinného domu pani Z., pričom trávnik nie je nijako oplotený, ani tam nie je žiadna tabuľa s označením, že je to pozemok pani Z.. Ďalej uviedol, že toto malé dieťa, stálo len pri tom obrubníku, pričom sa tam hralo, pri malej G. videl stáť M. s P., následne videl, ako pani Z. vybehla z domu, pričom videl, ako sotila do malej G., následkom čoho si sadla na zem a začala plakať. Následne cez oblok videl, ako sa začali tieto osoby medzi sebou hádať.

52. Správny súd považoval za potrebné poukázať na jednotlivé výpovede, nakoľko tak Okresný úrad Senica, ako aj žalovaný v odôvodneniach svojich rozhodnutí tvrdia, že žalobkyňa bolo usvedčená zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch svedeckými výpoveďami B. Z., P. V. a M. Z. za použitia listinných dôkazov podporného charakteru, konkrétne vyjadrení M. V. a E. V., ktorí sa na ústne pojednávanie nedostavili. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia tvrdil, že pri preskúmaní veci nezistil také skutočnosti, ktoré by vyššie uvedené výpovede spochybňovali z hľadiska pravdivosti alebo hodnovernosti. S uvedeným záverom sa však správny súd nestotožňuje, nakoľko v jednotlivých výpovediach identifikoval nezrovnalosti, ktoré nateraz spochybňujú záver, že žalobkyňa spáchala priestupok, ktorý sa jej kladie za vinu.

53. Konkrétne nezrovnalosti sú identifikované vo výpovediach B. Z. a P. V.. B. Z. vo svojej výpovedi dňa 08.10.2019 uviedol, že malá stála len pri obrubníku, ktorý spája cestu s trávnikom rodinného domu žalobkyne, pri malej G. videl stáť M. s P., následne videl, ako žalobkyňa vybehla z domu a sotila do malej G., ktorá si následkom toho sadla na zem a začala plakať, pričom následne cez oblok videl, ako sa začali tieto osoby medzi sebou hádať. P. V. vo svojej výpovedi dňa 08.10.2019 najskôr uviedla, že malá G. stála pri obrubníku pred domom žalobkyne, kde sa hrala, nebehala v predzáhradke, na čo žalobkyňa vybehla z domu a začala na nich kričať, aby si s malou urobili poriadok, aby nebehala, kde sa jej chce, P. V. videla, ako žalobkyňa pristúpila k malej G. a sotila ju, na čo malá padla na zem. Na rozdiel od výpovede B. Z. však ďalej upresnila, že malá G. vbehla aj na trávu pred domom žalobkyne, na čo žalobkyňa prišla za ňou a odsotila ju zo svojho pozemku smerom na chodník, následkom čoho G. spadla. Teda B. Z. tvrdil, že malá stála len pri obrubníku, kde ju žalobkyňa sotila, pričom pri nej mali stáť M. V. a P. V., P. V. však netvrdila, že pri malej stála, ale tvrdila, že videla, ako malá vbehla na trávu,

teda nebola len pri obrubníku, tak ako tvrdil B. Z. a žalobkyňa ju odsotila zo svojho pozemku, teda z trávy na chodník. Správnemu súdu sa javí ako dosť nepravdepodobné a to s poukazom na narušené medziľudské vzťahy medzi rodinami V. a Z., tvrdenie B. Z., že by žalobkyňa sotila maloletú v tesnej blízkosti M. V. a P. V., ktorí podľa jeho tvrdenia, mali pri maloletej stáť. V tejto súvislosti je pre správny súd relevantná aj tá skutočnosť, že P. V. dňa 22.07.2019 do záznamu o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 zákona o priestupkoch uviedla, že malá po pozemku žalobkyne nebehala, bola len pri obrubníku pri ceste a teda netvrdila, že malá vbehla aj na trávu a že ju žalobkyňa mal odsotiť z pozemku smerom na chodník a rovnako netvrdila, že pri malej stála.

54. Nezrovnalosti správny súd identifikoval, aj pokiaľ ide o výpoveď M. Z., ktorú rovnako konajúce orgány verejnej správy zobrali za relevantnú a to aj v porovnaní s jej vysvetlením podľa § 60 ods. 2 zákona o priestupkoch zo dňa 02.08.2019, ako aj výpoveďou B. Z. a vysvetleniami M. V. a E. V.. Za najzávažnejší rozpor správny súd považuje jej vyjadrenie dňa 08.10.2019, že potom, ako videla, že žalobkyňa sotila jej dvojročnú dcéru sa začala so žalobkyňou hádať, výslovne uviedla „Následne sme sa začali medzi sebou hádať...“, pričom dňa 02.08.2019 netvrdila, že sa osobne so žalobkyňou hádala a naviac tak B. Z., ako aj M. V. a E. V. netvrdili, že medzi hádajúcimi sa osobami bola aj M. Z.. Rovnako M. Z. vo svojej výpovedi zo dňa 08.10.2019 okrem iného uviedla, že keď išli autom okolo dcéry a vystupovala z auta, tak videla, ako žalobkyňa, ktorá bola na ulici resp. na trávniku na jej pozemku v blízkosti chodníka, sotila jej dvojročnú dcéru, ktorá následne začala plakať. Správnemu súdu, ale v tejto súvislosti nie je jasné, ako sa v jeden moment, v ktorý mala M. Z. vidieť, ako žalobkyňa sotila do maloletej, dá súčasne ísť autom a súčasne z auta vystupovať, keď na to, aby osoba mohla z auta vystúpiť, musí auto zastaviť.

55. Ďalej správny súd považuje za potrebné uviesť, že M. V. dňa 22.07.2019 do záznamu o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 zákona o priestupkoch povedal úplne totožné vety, ako P. V. dňa 22.07.2019, ako aj 08.10.2019 vo vzťahu k opisu udalosti sotenia maloletej žalobkyňou (malá nebehala po pozemku, bola len pri obrubníku), pričom tento netvrdil, že pri následnej hádke bola prítomná aj M. Z.. Rovnako netvrdil, že stál pri maloletej G. pri obrubníku, ale uviedol, že videl, ako žalobkyňa pristúpila k maloletej a sotila ju. Otázkou však zostáva, kde sa v rozhodujúci moment, t. j. v čase sotenia maloletej žalobkyňou M. V. nachádzal, keď, podľa vyjadrenia B. Z. a E. V. mal stáť pri dieťati.

56. Rovnako skutočnosť, že dieťa stálo len pri obrubníku, pričom pri nej stáli M. V. a P. V. potvrdil aj E. V. do záznamu o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 zákona o priestupkoch dňa 02.08.2019. Tento tvrdil, rovnaké skutočnosti ako B. Z., že žalobkyňa vybehla z domu a sotila do malej G.. Správnemu súdu nedá opäť upozorniť na skutočnosť, že vyjadrenie B. Z. a E. V., ktorí mali vidieť incident cez okno sú úplne totožné, ľudovo povedané „cez kopirák“, čo sa správnemu súdu javí ako veľmi nezvyčajné, konkrétne pokiaľ ide o úplne totožnú skladbu viet. Aj táto skutočnosť, podľa názoru správneho súdu, je spôsobilá spochybniť dôveryhodnosť týchto výpovedí a to v spojení s vyššie uvedenými faktami.

57. Vo vzťahu k výpovedi manžela žalobkyne, správny súd uvádza, že dôveryhodnosť tejto výpovede je v podstate spochybnená samotným tvrdením žalobkyne, ktorá dňa 12.07.2019 uviedla, že manžel tento incident nevidel, lebo v pivnici miešal lečo. Naviac správny súd identifikoval nezrovnalosť medzi tvrdeniami manžela žalobkyne a žalobkyňou, keď žalobkyňa tvrdila, že malá spadla, keď utekala za autom svojich rodičov, konkrétne sa potkla o tašku, ktorú mala na chrbte, pričom túto udalosť mala vidieť, ako tvrdí, cez okno kuchyne. Manžel žalobkyne dňa 04.11.2019 však tvrdil, že jeho manželka stála len pred dverami ich rodinného domu a nevyšla von na trávnik, priestor pred domom nevidel, len počul manželku, ako niekomu rozpráva, aby si dávali na malú pozor, aby nebehala po cudzom pozemku, že sú za ňu právne zodpovední a ďalej tvrdil, že počul plakať malú dievčinu, pričom manželka stála na schodoch pred ich vchodovými dverami, s tým, že manželka mu povedala, že malé dievčatko plakalo, keď sa potklo o tašku, ktorú malo pri sebe. Teda malá G. sa mala podľa tvrdenia manžela potknúť na ich trávniku, resp. pred ich domom, keď stála manželka vo vchodových dverách rodinného domu, čo znamená, že žalobkyňa túto udalosť nesledovala z okna kuchyne a malá nepadla, keď sa rozbehla za autom svojich rodičov.

58. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti doterajšie výsledky dokazovania bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú ako k danej udalosti došlo. Konkrétne, či dieťa stálo len pri obrubníku v prítomnosti M. V. a P. V., tak ako na vlas rovnako tvrdia svedkovia B. Z. a E. V., ktorí danú udalosť sledovali z okna. Alebo či dieťa behalo cez trávnik, pričom M. V. a P. V. neboli priamo pri ňom, na čo žalobkyňa dieťa sotila alebo či žalobkyňa, tak ako tvrdí, kričala na M. V. a P. V., aby na dieťa dávali pozor,

aby toto nebehalo po ich súkromnom pozemku bez toho, aby maloletú vôbec sotila. Pokiaľ existujú dané pochybnosti, nie je namieste žalobkyňu uznať za vinnú zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, pričom pokiaľ sa tieto pochybnosti nepodarí odstrániť následným doplnením dokazovania napríklad prostredníctvom rekonštrukcie danej udalosti na mieste samom, za účelom zistenia, či sa daná udalosť stala tak, ako tvrdia jednotlivý svedkovia bude potrebné priestupkové konanie zastaviť a to s poukazom na ustanovenie § 79 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, nakoľko nebude preukázané, že skutok sa stal, teda že žalobkyňa skutočne maloletú G. Z. sotila.

59. Správny súd taktiež považuje za potrebné zvýrazniť, že narušené medziľudské vzťahy medzi zúčastnenými osobami je potrebné zohľadniť a to práve vo vzťahu k precíznemu vyhodnocovaniu jednotlivých súvislostí, ktoré vyplývajú zo svedeckých výpovedí, keď je zrejmé, že svedkovia danej udalosti majú so žalobkyňou narušené vzťahy. Preto v prípade existencie pochybností, ktoré vyplývajú zo svedeckých výpovedí, je potrebné prihliadnuť aj na túto skutočnosť.

60. Záverom správny súd dodáva, že v rámci správneho súdnictva, správny súd nerozhoduje o uložení povinnosti, ani o finančnom odškodnení. Z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie správny súd zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, je nateraz predčasné rozhodovať o uplatnenom nároku žalobkyne, ktorý si následne po právoplatnom skončení administratívneho konania, v závislosti od jeho výsledku, môže uplatňovať na príslušnom civilnom súde (okresnom súde). S poukazom na uvedené, správny súd tento nárok nevylúčil na samostatné konanie.

61. S poukazom na uvedené správny súd uzavrel, že v danom prípade nebolo zistenie skutkového stavu dostatočné na riadne posúdenie veci, a preto s poukazom na ustanovenie § 191 ods. 1 písm. e) SSP zrušil napadnuté rozhodnutie a podľa § 191 ods. 4 SSP vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

62. V ďalšom konaní bude potrebné doplnenie dokazovania opätovným výsluchom svedkov vrátane M. V. a E. V., prípadne vykonanou rekonštrukciou udalosti s tým, že následne bude potrebné všetky dôkazy vyhodnotiť vo vzájomných súvislostiach, pričom v prípade existencie pochybností, ktoré nebude možné odstrániť, je potrebné postupovať v súlade so zásadou in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obvineného.

63. Podľa § 191 ods. 6 SSP, právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu.

64. V správnom súdnom konaní úspešnej žalobkyni priznal správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP nárok na náhradu dôvodne vynaložených trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozsudku na Krajský súd v Trnave. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.